

Selviytymistä

Näinä kylminä talvipäivinä olen iloinen ja kiitollinen siitä, että Suomessa meillä on lämpimiä sisätiloja. Millaista elämä on ollutkaan satoja vuosia sitten savupirttien aikaan ja niitäkin ennen täällä pakkasen kylmäämässä pohjoisen maassa? Silloin asuinsijojen lämmittäminen oli jatkuvaa kamppailua ja vaatetus ja jalkineet olivat jotain muuta kuin nykyaikana. Talvi oli selviytymistaistelua, ja henki oli riippuvainen kesällä kerätyistä ruokavarastoista.

Meidän olosuhteemme ovat toisenlaiset, vaikka ilman ruokaa ja asuntoa ei edelleenkään täällä selviä. Silti elämä on selviytymistä.

Elämästä selviytyminen ei ole kenellekään helppoa. Jokaiselle tulee elämässä haavoja, syviäkin haavoja, joita muut eivät näe. Vaikka ulkoisesti kaikki näyttäisi olevan hyvin, ja olisi lämmintä ja olisi ruokaa, niin elämän tuomat haavat vievät voimat ja on vain yritettävä selviytyä päivästä toiseen. Joku tulee tässä kamppailussa katkeraksi, toinen ehkä oppii ymmärtämään, että ei täällä kukaan niin vahva ole eikä tarvitsekaan olla.

”Ei elämästä selviä hengissä” lauloi Juice. Näin se on. Elämän selviytymiskamppailussa kukaan ei päädy voittajaksi. Vaikka me emme elämästä voittajina selviäkään, niin silti lohdullista ja iloista on se, että elämä on annettu meille lahjaksi. Ihmeellistä ja armollista on se, että elämän antaja, Jumala, on meidän kanssamme. Hän tuntee myös haavamme ja kantaa meitä, kun omat voimat ovat lopussa. Hän kantaa vielä silloinkin, kun selviytymiskamppailumme on päättynyt.

Hannu Rantala

Orimattilan seurakunta